

29 ЖОВТНЯ – перші вибори у Катеринівській об'єднаній територіальній громаді

№7 (7)

Наша

П'ЯТНИЦЯ,
27 ЖОВТНЯ '17

ГРОМАДА

Актуально!

Чекайте роз'яснення стосовно вашої пенсії

Багато мешканців сіл Володимирівки, Катеринівки, Обознівки, Олексіївки невдоволені перерахунком їхньої пенсії, адже замість обіцяних урядом тисяч гривень вони додатково отримали незначні кошти. Чи справедливе їхнє невдоволення і що їм слід робити, ми поцікавилися в управлінні Пенсійного фонду України в Кіровоградському районі. Там нас заспокоїли: уже невдовзі кожен пенсіонер отримає вичерпну відповідь на головне для нього запитання.

Нас запевнили, що вже віддруковано листи, в яких вказано механізм перерахунку пенсії особи, розмір надбавки, а також роз'яснено, за що її нараховано. Тобто, прочитавши послання від Пенсійного фонду, пенсіонеру стане все зрозуміло. Залишається тільки дочекатися листів – їх уже передають поштовим працівникам, які й забезпечать їх доставку адресатам.

Дорогі земляки!

Завтра Україна відзначитиме 73-ю річницю звільнення від нацистських загарбників.

Цей день – ще одна нагода згадати полеглих у Другій світовій війні, вклонитися живим її учасникам.

Пишаємося героїзмом, силою духу наших ветеранів, які звільнили від окупантів рідну землю та багато європейських країн, а потім не шкодували

себе, відбудовуючи зруйновані міста та села.

Нині українцям також доводиться зі зброєю в руках захищати суверенітет своєї держави, спокій народів усієї Європи – цього разу уже від російських агресорів та підконтрольних їм терористичних формувань. Терпішні захисники України виявилися гідними своїх дідів та прадідів.

Вітаємо усіх із 73-ю річницею звільнення української землі від нацистів! Бажаємо щастя, міцного здоров'я, процвітання.

Слава Україні!

**Працівники
ПАТ «Кіровоградське
рудоуправління»**

Відверто

Не вводьте в оману Європу!

Володимир КУХТА, депутат районної ради, генеральний директор ПАТ «Кіровоградське рудоуправління»

Звичайно ж, я припускав, що з наближенням 29 жовтня у нашому краї почнуться дива. Та і я не сподівався, що все буде так цікаво.

Ну, хіба я міг уявити, що персональним складом Обознівської сільської ради зацікавляться в Об'єднаному Королівстві? Так, я навіть не повірив своїм вухам, коли минулого тижня мені повідомили, що у приймальні сидить журналіст з Великої Британії, який дуже хоче зі мною поговорити.

Представник туманного Альбіону виявився дуже привітним чоловіком. Він розповів мені, що вивчає процеси децентралізації в Україні, аби опублікувати результати свого дослідження на сайті, зареєстрованому на Балканах. Залишити Балкани та решту цивілізованого світу без інформації про реформи в Катеринівці, Обознівці, Володимирівці та Олексіївці я не мав ніякого права, тож охоче посвятив іноземного гостя в наші здобутки і проблеми.

Але запитання, які ставив британець, здалися мені дивни-

ми. Наприклад, таке: чи правда, що майже всі депутати Обознівської сільської ради – працівники підприємства, де я працюю генеральним директором? Або: чи правда, що завдяки такому представництву в сільській раді очолюване мною підприємство стало менше, ніж раніше, платити за оренду землі до місцевого бюджету?

Що стосується персонального складу сільської ради, я пояснив журналісту, що цих депутатів обрала громада. Що ж до «преференцій» для очолюваного мною підприємства, я повідомив гостеві, що він неправильно поінформований з цього питання, що насправді платежі ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» до сільського бюджету зростають і за підсумками перших дев'яти місяців нинішнього року наш внесок у цей бюджет становить 84 відсотки усієї дохідної частини.

Розповів я і про те, що ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» орендує місцевий ставок не з метою отримання прибутку, щоб вони скупилися там, вирішили якісь питання в органах влади. Не знаю, чи цікаво буде прочитати про це комусь на Балканах. Але точно знаю: в Обознівці, Катеринівці люди цими нашими проектами задоволені.

Закінчення на стор. 2

Не заради комерції

Тонну малька коропа та білого амура запустило днями ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» в орендований ставок у Катеринівці.

Таке зариблення водойми підприємство здійснює уже третій рік. При цьому воно не має комерційної вигоди від корис-

тування ставком і розведення в ньому риби. Це єдиний в області орендар водойми, який утримує її винятково в інтересах громади. Для цивілізованого відпочинку людей там створено всі умови. От і малька запустили, щоб рибалкам було що ловити.

– У всіх селах нашої

об'єднаної громади людям треба дати можливість доступу до водойм, – сказав кореспондентові «НГ» генеральний директор ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимир Кухта, який був присутній при недавньому зарибленні катеринівського ставка.

Для фронту, для перемоги

Як повідомлялося в попередньому номері «Нашої громади», волонтерська група Павла Кучеренка знову розпочала в Катеринівці збирати гуманітарну допомогу для бійців, які воюють на передовій. (За словами Павла Кучеренка, він зі своєю групою в штаби та інші тихі місця в зоні АТО не їздить принципово.)

Місцеві жителі охоче відгукнулися на заклик волонтерів підтримати захисників. Вони передають на фронт овочі, домашню консервацію, іншу провізію.

Регулярно і безплатно

Ліцензію на пасажирські перевезення автотранспортом отримало нещодавно в профільному міністерстві ПАТ «Кіровоградське рудоуправління».

Як пояснили кореспонденту «НГ» в адміністрації ПАТ, у плані підприємства – налагодити до кінця нинішнього року регулярні пасажирські перевезення власним транспортом між Катеринівкою і селищем Новим. Передбачається здійснювати 5 – 6 таких рейсів щодня. Для реалізації цього проекту керівництво

ПАТ має намір поповнити автопарк підприємства ще одним автобусом.

Головне ж, в адміністрації «Кіровоградське рудоуправління» наголошують: ці перевезення нічого не коштуватимуть для всіх пасажирів. Нагадаємо, нині ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» власним транспортом раз на тиждень возить до обласного центру катеринівських пенсіонерів та стільки ж – обознівських, щоб вони могли скупитися та вирішити свої питання в органах влади тощо.

У суботу і неділю потеплішає

У суботу в Кропивницькому та прилеглих до нього населених пунктах можливий дощ. Температура повітря вночі опуститься до 6 градусів вище нуля, вдень підніметься до 9 градусів. Вологість сягне 94%, вітер – слабкий.

У ніч на неділю похолодає до + 3, а вдень температурний стовпчик підніметься до + 11 градусів. Небо буде хмарним, з проясненням, можливе навіть сонце. Вологість повітря становитиме в межах 77%, вітер – помірний.

але не постійно, нас замовляли в основному влітку, коли на місцевому ставку збиралося багато відпочивальників, зокрема й

Професіоналізм гарантує ефективність

У цьому переконує досвід залучення поліції до охорони громадського порядку в селах Катеринівці та Обознівці

приїжджих. Тепер до Катеринівки додалася ще й Обознівка, і ми працюємо цілодобово. Без вихідних і незалежно від пори року.

– У цьому є потреба?

– У містах питання охорони публічної безпеки вирішується просто – там є патрульна служба, а в селах держава поки що не може її забезпечувати. В той же час патрульна служба для села не є зайвою.

– Багато трапляється правопорушень?

– Якщо говорити тільки про ці два села, то завдяки нашій присутності кількість правопорушень тут значно зменшилася. І це не просто слова – позитивну динаміку фіксує статистика. До того ж такої ж думки й керівництво Кіровоградського райвідділу поліції, якому раніше доводилося багато приділяти уваги і Катеринівці, і Обознівці.

– Ну, навряд чи потенційний правопорушник зважатиме на те, є ваші співробітники в селі чи їх там немає, то в чому ж все-таки, як мовиться, секрет такого успіху?

– Зазвичай коли звертаються до поліції? Вірно, коли вже скоєно правопорушення. А наші хлопці завжди на місці, і часто владнують те чи інше питання ще до того, як воно може перерости в конфлікт із сумними наслідками. Їхня робота – не чекати правопорушень, а запобігти їм. Саме так сприймають їхню місію місцеві жителі і часто

звертаються за порадою. Нерідко трапляється, що виходять на вулицю, зупиняють екіпаж і діляться своїми думками, своїми

проблемами.

– Яких правопорушень буває більше?

– Тих, що виникають на побутовому рівні. Зібралися молоді люди в кафе чи біля магазину, випили, а потім щось не поділили – треба втручатися. Або інший приклад. Зателефонувала місцева мешканка й повідомила, що її колишній чоловік

вбиває двері в квартиру, а в неї дома діти. Поїхали, заява підтвердилася.

– І який результат?

– Якщо в інших випадках обмежуються бесідою, то цього разу склали протокол, чоловіка затримали.

– До речі, як викликають

ваших працівників у випадку гострої потреби?

– Жителі цих сіл знають, що в рудоуправлінні цілодобово чергує наш працівник, який постійно з нами на зв'язку. Телефонують йому, й ми відразу реагуємо. Знають катеринівці та обознівці і наш прямиий телефон, зрештою, як я вже зазначав, при потребі виходять на вулицю, щоб зустріти наш екіпаж. А буває, що й самому Володимир Валентиновичу Кухті дзвонять чи його заступнику, а ті – вже нам.

– Як відомо, в деяких районах пішли шляхом створення самооборони – чи може бути вона ефективною?

– Самооборона теж не зайва, але наші співробітники пройшли спеціальну підготовку, добре юридично підковані, знають необхідну законодавчу базу, що дуже важливо. І тому я за професійну охорону – вона значно ефективніша.

– Ваші співробітники ще десь забезпечують публічну безпеку таким чином, як у Катеринівці та Обознівці?

– Поки що це єдиний приклад такої співпраці, але останнім часом до нас усе частіше звертаються фермери з проханням охороняти їхні виробничі об'єкти, при цьому включають до угоди й пункт про об'їзд нашими екіпажами населених пунктів. Ми на це погоджуємося, бо ми теж зацікавлені в тому, щоб селяни почувалися в безпеці.

Сергій СТЕПАНОК

На знімках: Олександр Ляшецький; вони охороняють спокій жителів Катеринівки та Обознівки.

Не вводьте в оману Європу!

Закінчення. Почат. на стор. 1
Щоправда, не обходиться й без звинувачень на нашу адресу, дуже кумедних. Наприклад, дехто перед виборами навів собі, що ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» користується неймовірними пільгами, і намагається переконати в цьому всю громаду. От і британський журналіст ледве не повірив у це (перед зустріччю зі мною він спілкувався з нашими критиками). Панове! Майте совість! Не вводьте в оману Європу!

Та це ще не все, що здивувало мене останнім часом. Дехто узявся критикувати Обознівську сільраду через те, що вона, мовляв, чинить свавілля – зокрема, закрила шлях через підпорядковану територію великокавовому транспорту. Коментарі тут, як мовиться, зайві. А як вам заклик: «Не дамо переписати нашу історію»? Ви теж не втеропали одразу, про що йдеться? Наскільки я зрозумів, дехто намагається переконати жителів Обознівки в тому, що після виборів їхнього села не буде. Запевняю вас: це – нісенітниця. Така ж нісенітниця, як і поширювана останнім часом у Володимирівці чутка про те, що, мовляв, жителями цього села після того, як там облаштують вуличне освітлення, доведеться платити за нього з власної кишені. Ну й фантазії ж у декого!

А ще, знаю, жителів Володимирівки лякають закриттям тамтешньої школи, а жителів Осикуватого – ліквідацією ФАПУ. Мовляв, цього вимагає децентралізаційна реформа. Не вірте, люди, в ці дурниці. Хоча б тому, що ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» нещодавно подарувало Володимирівській школі 35 комплектів шкільних меблів, а раніше допомогло Осикуватському ФАПУ з ремонтом.

Володимир КУХТА

Віктор Степанов: На роботу йдемо з охотою

– Колись таких, як ми, називали трудовими династіями, – напівжартома почав розмову з кореспондентом «Нашої громади» Віктор Степанов, електрик ПАТ «Кіровоградське рудоуправління». – Тут трудився мій батько, тут працюємо я, дружина Світлана і син Володя. Завдяки батьку-бульдозеру я в дитинстві часто бував у кар'єрі. А як з армії повернувся, то, не роздумуючи, одразу влаштувався сюди. Того ж 1983 року підприємство направило мене у Дніпропетровський інститут технічного навчання робітників (тепер – Дніпропетровський інститут професійного розвитку і освіти. – Авт.). Там за кілька місяців я і здобув спеціальність електрика.

Далі Віктор Степанов розповів, як йому тривалий час доводилося обслуговувати величезні електричні екскаватори (на машинах деяких марок одна лише стріла – сімдесят метрів).

Ті екскаватори постійно треба було переганяти з одного місця на інше, а вони ж – «прив'язані» важелезними кабелями до джерела живлення. Натягався Степанов тих кабелів. Та й ремонт електрообладнання екскаваторів – заняття не з легких. Але чоловік ніколи не нарікав на труднощі. Каже:

– Робота є робота.

Уже не один десяток років на озброєнні підприємства – дизельні екскаватори. Але Віктору Івановичу як електрику роботи вистачає.

– Обслуговую систему водовідведення, освітлення, – повідомив чоловік. – Працюється нормально. Зарплати на підприємстві – добрі. Стосунки в колективі – приязні. З роботою мені, можна сказати, пощастило. І не один я так вважаю. Нашим людям охота на роботу ходити.

Сергій ЧОРНИЙ

P.S. Сьогодні, 27 жовтня, Віктору Степанову виповнюється 55 років. Редакція «НГ» приєднується до всіх привітань і побажань, які пролунали і ще лунатимуть на адресу іменника.

Амброзіє, начувайся!

Працівники фітосанітарної безпеки заповнюють, що побороли амброзію, від якої страждають чимало людей, реально. Про це повідомила головний спеціаліст управління фітосанітарної безпеки Головного управління Держпродспоживслужби в Кіровоградській області Оксана Зубаїр. На її думку, щоб упоратися з амброзією полинолістою, потрібно згадувати про її шкодочинність не в період, коли починається різке збільшення

звернень мешканців міст і сіл за медичною допомогою зі скаргами на алергічні захворювання, а під час роботи органів місцевого самоврядування над проектами бюджетів на наступний рік.

Фахівець також повідомила про те, що наша область першою в країні розробила та здійснила програму боротьби з амброзією полинолістою. Передбачається, що до 2021 року вдасться значно зменшити площі, які займає ця шкідлива рослина.

У народному стилі

Декоративні тини з гілок стають у Катеринівці та Обознівці таким собі місцевим брендом.

Закуповує і встановлює тут ці огорожі ПАТ «Кіровоградське рудоуправління». Тини в народному стилі добре гармоніюють з квітниками, якими дуже пишаються катеринівці та обознівці.

Тепер підприємство обгороджує таки-

ми тинами дитячі майданчики. Як видно з фото, така огорожа цим майданчикам пасує.

Так закінчилася Празька весна

В одному з попередніх номерів «НГ» розповідалося про те, як житель Обознівки Микола Радченко, служачи в радянській армії, 1974 року потрапив до Сирії, як він виконував там так званий інтернаціональний обов'язок. Дізнавшись, що інший наш земляк, житель Катеринівки Леонід Явтушенко, 1968 року брав участь у воєнно-політичній операції Радянського Союзу в Чехословацькій соціалістичній республіці, наш кореспондент зустрівся з цим чоловіком. Ось що розповів Леонід Миколайович:

Леонід Явтушенко сьогодні і в роки служби в армії

— Родом я — із села Мальовничого. Працювати почав до армії — в колгоспі імені Горького, на тракторі. 1965 року мене призвали на військову службу. Перший місяць провів у частині в Ізяславі Хмельницької області. Там і склав присягу. Далі нас відправили в Польщу. В «учебці» у Кракові шість місяців навчався спеціальності механіка-водія танка. Потім нас відправили у польське місто Свентошув.

На запитання, чи доводилося йому спілкуватися із тамтешнім населенням, Явтушенко відповів ствердно. За його словами, поляки добре ставилися до солдат радянської армії.

— Ми ходили в магазин попити березового соку, — пригадує Леонід Миколайович. — Поляки нам казали: «Пейте, ребята, тільки стаканы ставьте на место». Вони ж російську добре знали.

А от тамтешні емігранти із Західної України, як розповів Явтушенко далі, не приховували до них, радянських військових, своєї неприязні. Очевидно, вони постраждали від радянської влади.

Також катеринівець пригадав, що у польських магазинах його вразила непостійність цін.

— Наприклад, сьогодні м'ясо коштує 25 злотих. Якщо до завтра його не продадуть, воно коштуватиме 15. А ще через день — 10. У нас же банан невірний продаватимуть дорого, поки він геть не згниє! — обурюється Леонід Миколайович.

За словами пенсіонера, під час служби в Польщі він купив хустку для матері і супермодні панчохи «в сітку» для дівчини, з якою зустрівся перед армією.

— Залишалося кілька міся-

ців до «дембеля», — продовжив розповідь Явтушенко. — Ми готували «парадки», фотоальбоми. І раптом однієї серпневої ночі 1968 року — тривога. Ми повантажили зброю, намети, інше причандаля в машини і вирушили колоною у напрямку, який вказали офіцери. Як з'ясувалося потім — в Чехословакію. Коли їхали якимось чехословацьким містом, нас обстріляли. Командири попередили, що стріляти у відповідь нам не дозволяється. А ще в наш бік полетіла табуретка. Нашого майора поранило нею в голову. Нарешті ми прибули в якийсь ліс, розбили намети. До 19 листопада стояли там. Потім — повернення в СРСР, де мене й демобілізували...

Завершуючи розповідь, Леонід Миколайович зазначив, що усі три роки служив разом із земляком з Могутнього, Миколою Ісаковим.

— Коля помер у січні нинішнього року, — сказав Явтушенко. — На жаль, я не знав про це, не поїхав попрощатися...

Безумовно, ми маємо шанувати співвітчизників, які чесно виконували військовий обов'язок на чужині — і в Афганістані, і у В'єтнамі, і в Сирії, і в Чехословацькій (перелік — неповний). Але жителі тих країн часто називають радянські воєнно-політичні операції на їхніх територіях не братньою допомогою, а агресією. От і чехи та словаки розцінюють події 1968 року як вторгнення в їхню республіку військ Радянського Союзу та інших держав Організації Варшавського договору. Передувало цьому ось що.

У середині 1960-х у Чехословацькій почався рух за реформи. Глава Компартії ЧССР Александр Дубчек запропонував програму, яка передбачала вільні вибори, надання більшої автономії Словацькій, свободу слова, зняття обмежень на поїздки за кордон, демократичні зміни в управлінні економікою. Громадяни радо зустріли ці новації, суспільне і культурне життя в республіці поживалося, звідки й назва цього явища — Празька весна. Лідери Радянського Союзу ж побачили в цьому загрозу комуністичному режиму у ЧССР і «поганий приклад» для інших соцкраїн. Брежнев намагався натиснути на Дубчека, переконував відмовитися від наміченого курсу, та все марно. І тоді в Москві вирішили силою зброї змусити Чехословацьчину залишитися у соцтаборі. Аби легалізувати радянське вторгнення в ЧССР, КДБ сфабрикував «план ідеологічних диверсій у Чехословацькій», нібито розроблений США. Цей «план» оприлюднила московська газета «Правда». Все робилося для того, щоб показати світовій спільноті: події у ЧССР розвиваються за сценарієм західних спецслужб, армії НАТО готові увійти в країну. У східнонімецькій пресі з'явилася публікація про те, що поблизу Праги помічено вісім американських танків. Хоча насправді ті танки були муляжами — американці саме знімали фільм про Другу світову. У ніч на 21 серпня 1968 року 200 тисяч військовослужбовців країн Організації Варшавського договору на 5 тисячах танків увійшли в Чехо-

словацьчину. Офіційним приводом для введення військ став лист-звернення групи «партійних і державних діячів» ЧССР до уряду СРСР та інших країн Організації Варшавського договору «про надання інтернаціональної допомоги».

Чехословацькі громадяни протестували проти інтервенції. Вони збиралися на мітингах, кидали по танках каміння, а на будинках писали: «Батько — визволитель. Син — окупант».

Наші солдати та офіцери не могли зрозуміти, чому «миролюбна акція» країн Варшавського договору викликала таку негативну реакцію місцевого населення. Замполіти наполегливо втовкмачували їм у голову, що війська НАТО планують захопити Чехословацьчину і скинути народну владу, їхня ж, радянських воїнів, місія — зашкодити цьому.

Тієї ж ночі на 21 серпня радянські танки і бронетранспортери увійшли до Праги, оточили будинок ЦК компартії. Александра Дубчека і ще кількох активних прихильників реформ доправили у Москву, де вимагали піти у відставку.

Після того, як ці плани здійснилися, на місце непоступливого Александра Дубчека Москва поставила слухняного Густава Гусака. Він одразу провів масову чистку, найперше, серед інтелігенції і студентів. З вільнодумством було майже покічено. З компартії виключили півмільйона осіб, яких, по суті, на два десятиліття викреслили з активного життя у країні.

До цього варто додати й таке. Багато істориків стверджують, що захисники Празької весни не застосовували вогнепальної зброї проти військових. Проте чимало учасників тих подій, в тому числі житель Катеринівки Леонід Явтушенко, ведуть мову про стрілянину в їх бік. Існує думка, що то були інспірації КДБ, спрямовані на те, щоб військові усвідомили: чехословацька «контрреволюція» хоче кровопролиття. Утім, є й версія, згідно з якою чехи і словаки таки взяли до рук зброю, щоб захистити свою свободу, і мали на це повне право.

Віктор КРУПСЬКИЙ

Нове про субсидію

Порядок призначення субсидії за комунальні послуги на опалювальний сезон 2017–2018 децю відрізнятиметься від попереднього.

Так, якщо сім'я уже подавала заяву на отримання допомоги, субсидія на новий сезон буде нарахована автоматично. Винятки стосуються людей, які хочуть оформити субсидію на використання твердого палива, і тих, у кого змінився склад сім'ї. Вони повинні подати заяву і заповнити декларацію про доходи.

Можна отримати субсидію навіть з боргом за оплату послуг понад два місяці, якщо є документальне підтвердження недавньої оплати або угоди про реструктуризацію боргу.

Громадяни, які раніше не могли оформити субсидію через відсутність реєстрації, мають можливість повторно звернутися до органів соціального захисту на підставі договору оренди житла.

Субсидіями покриватиметься період з 15 жовтня по 15 квітня. Це нововведення не стосується мешканців багатопверхівок, а ось у жителів приватних будинків держава забрала місяць опалювального сезону. Раніше субсидія на опалення поширювалася на період з 1 жовтня по 30 квітня.

Якщо сім'я живе у дачному кооперативі, але там не зареєстрована, вона може претендувати на субсидію, яку будуть платити з місцевих бюджетів.

На опалювальний сезон 2017-2018 будуть враховуватися доходи громадян за перший і другий квартали 2017 р. Відповідно, після закінчення опалювального сезону розмір субсидії порохують знову. Для цього періоду, травень 2018 р. — вересень 2018 р., до уваги візьмуть доходи сім'ї за третій і четвертий квартали 2017 року. Ці зміни не стосуються тих, хто отримує субсидію на придбання газу в балонах, вугілля та дров. Субсидію їм рахуватимуть за доходами за 2016 рік.

Одне з найбільших очікувань року — обіцяна прем'єром монетизація. Людям, які економіли і в попередньому опалювальному сезоні використали менше газу, що покривається субсидією, цієї осені виплатять до 700 грн компенсації. Монетизація стосується жителів будинків та квартир з автономним опаленням.

Квілінг і оригамі по-олексіївськи

Зовсім не таке тепер трудове навчання в школах, як сорок років тому. У цьому переконався кореспондент «Нашої громади», побувавши днями в Олександрівській загальноосвітній школі та зустрівшись там з вчителем трудового навчання Оленою Беліченко (на першому знімку праворуч) і її вихованцями-п'ятикласниками.

Які тільки матеріали не використовують нині діти, вправляючись у рукоділля! Це, крім традиційних пластиліну та паперу, — і бісер, і дріт, і навіть кухонні крупки. А термінами якими оперують теперішні п'ятикласники — квілінг (виготовлення композицій зі смужок паперу), оригамі (японське мистецтво складання фігурок з паперу)! До того ж, Олена Беліченко організувала навчальний процес так, щоб ко-

жен учень проявив себе в тій рукоділній техніці, яка йому ближча.

Залишаючи цю школу, кореспондент «НГ» відзначив про себе, що в ній — ще й затишно та тепло (радіатори опалення — гарячі!). До речі, у створення цього затишку чималий внесок зробили спонсори. У тому числі — ПАТ «Кіро-

воградське рудоуправління», яке допомагало ремонтувати шкільні приміщення.

Районний футбольний чемпіонат. Підсумки

У неділю на стадіоні у Федорівці відбулося закриття районного футбольного чемпіонату-2017.

Перед початком ігор нагородили призерів. У першій лізі відзнаки отримали ФК «Байраки» (III місце), ФК «Козак» (II місце) та ФК «Калинівка» (I місце). У вищій лізі нагороджено ФК «Технополь-агро» (III місце), ФК «Інгул» (II місце) та ФК «Сокіл» (I місце). Також відзначили найкращих бомбардирів. Далі відбулося жеребкування, після яких — ігри. У першому етапі катеринівському «Огнеупору» випало грати проти ФК «Клинці». Переміг «Огнеупор», рахунок — 2:0. У другому етапі «Огнеупор» грав проти ФК «Бережинка». Матч закінчився з рахунком 0:0, за результату пенальті переміг «Огнеупор» (4:3). У третьому етапі «Огнеупор» змагався з ФК «Інгул», матч закінчився з рахунком 0:0. Після пенальті з рахунком 3:1 переміг «Інгул». У фіналі зустрілись ФК «Технополь-агро» і ФК «Інгул». З рахунком 1:0 перемогла команда ФК «Технополь-агро». Отже, III місце в закритті чемпіонату зайняла команда «Огнеупор», II — «Інгул», I — «Технополь-агро». Після фіналу нагороджували найкращих гравців. У тому числі — капітана «Огнеупора» Ігоря Вітряченка, якого визнано найкращим півзахисником турніру.

